

רע"פ 8100/18 - ראיד אבו נג'מה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8100/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ראיד אבו נג'מה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 16283-03-18 מיום 3.10.2018 שניתן על ידי סגן הנשיא י' נועם והשופטים ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל

בשם המבקש: עו"ד אחמד מסרי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגן הנשיא י' נועם והשופטים ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל) בעפ"ג 16283-03-18 מיום 3.10.2018, בגדרו התקבל בחלקו ערעורו של המבקש על חומרת העונש אשר הושת עליו בגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ) בת"פ 14-06-26072 מיום 22.1.2018.

2. ביום 19.6.2018 הרשיע בית משפט השלום את המבקש על פי הודאתו ב-17 עבירות של ניכוי מס תשומות מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(2)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק); יצוין כי בכתב האישום נכתב בטעות כי הנסיבות המחמירות הן לפי סעיף 117(ב)(1)(3) לחוק; וב-5 עבירות של אי-הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (להלן: הפקודה).

3. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בין השנים 2012-2013 המבקש ניכה תשומות מס עבור החברה אותה ניהל באמצעות 200 חשבוניות מס פיקטיביות שהוצאו על שם ארבע חברות שונות מבלי שבוצעה כל עסקה בפועל, במטרה להתחמק מתשלום מס. סכום החשבוניות הכולל עולה על שלושה מיליון ש"ח, וסך המס הגלום בהן עומד על 474,785 ש"ח. כמו כן, דו"חות החברה על הכנסותיה בשנים 2013, 2014 ו-2015 לא הוגשו לפקיד השומה במועד, ללא סיבה מספקת.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום, על חומרתן של עבירות המס אשר פוגעות בקופת המדינה ובערך השוויון בין כלל החייבים במס, ועל הצורך להחמיר עם עברייני מס לשם הרתעה. לאור סכום התשומות המשמעותי שנוכה שלא כדין והתחכום במעשיו של המבקש, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל וקנס כספי.

בית המשפט שקל לקולא את העובדה כי המבקש הודה במיוחס לו וכי מלבד עבירות בהן הורשע לפני למעלה מ-20 שנה, אין לחובתו רישום פלילי. מנגד, נשקלו לחומרא העובדה כי המבקש לא דיווח על הכנסות החברה גם לאחר הגשת כתב אישום נגדו, ואף המשיך לעשות כן גם כאשר התנהל דיון בעניינו בפני בית המשפט; והעובדה כי עד כה לא שילם את חובו לרשויות, מלבד סכום של כ-50,000 ש"ח שנגבה בהליכי הוצאה לפועל ועיקול רכוש.

לאור שיקולים אלה גזר בית המשפט על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג עוון לפי חוק מס ערך מוסף ולפי פקודת מס הכנסה; 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מסוג פשע לפי החוק והפקודה; וקנס בסך 30,000 ש"ח או 3 חודשי מאסר תמורתו.

5. המבקש ערער על חומרת גזר הדין לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

בערעורו טען המבקש כי יש להקל עמו מאחר שהחשבוניות האמורות הופקו בגין שירותים שהעניק בפועל, אף שנרשמו על שם החברה שלא כדין, ועל כן שגה בית המשפט כאשר קבע כי מדובר ב"חשבוניות פיקטיביות".

כמו כן, נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

עוד נטען כי לא ניתן משקל הולם לנסיבותיו האישיות של המבקש כפי שתוארו בתסקיר המבחן בעניינו, ובכלל זה העובדה כי למבקש עשרה ילדים אשר שמונה מהם מנישואין קודמים ומצויים כיום בחזקתו; כי הוא המפרנס היחידי של משפחתו; וכי מעמדה של אשתו הנוכחית אשר מטפלת בילדיו טרם הוסדר, ואין ברשותה אזרחות ישראלית. לטענת המבקש, היה על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בלבד.

6. בית המשפט המחוזי קיבל בחלקו את הערעור על חומרת העונש והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 14 חודשים, בעוד יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

7. על אף ההקלה בעונשו, המבקש הגיש בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש שנגזר עליו בפני בית משפט זה, לצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונשו עד להחלטה בעניינו. בבקשתו, חוזר המבקש על עיקר טענותיו כפי שהובאו בערעור.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי לא תינתן רשות לערעור "בגלגול שלישי" על חומרת העונש שנגזר על המבקש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת.

המקרה שלפנינו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים.

10. המבקש פעל באופן שיטתי לניכוי מס תשומות שלא כדין בשווי של כמעט חצי מיליון ש"ח, ואף המשיך לבצע עבירות לפי פקודת מס הכנסה גם כאשר עניינו נדון בפני בית המשפט.

בנסיבות אלה, אין ממש בטענה כי העונש שנגזר עליו חורג לחומרא ממדיניות הענישה הנוהגת.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, ז' בכסלו התשע"ט (15.11.2018).

ש ו פ ט